

Lăsați pe Dumnezeu să guverneze!

Lucica Boltasu

S-a înserat, se-aud tălângi departe,
În sat e o tăcere de mormânt,
Doar un lătrat mai rupe bezna nopții
Și frunzele ce freamătă în vânt.
Se lasă frig, mai cade câte-un picur
Din norii-ngreunați și plumburii,
În case-i bine-n sobe arde focul,
Un mistic dans de flăcări aurii.

Din când în când un scârțait lugubru,
Trezește din visare orătănii,
E cumpăna ce-npunge orizontul
Și vadra aplecându-se-n mătănnii.
Fântâna e secată, doar rugina
Ce mușcă din bucata argintie,
Mai spune că aici a fost odată,
Izvor de apă rece, apă vie.

Ca un oștean ce-și apără sorgintea,
O troiță stă pavază-n răscruce,
Atât a mai rămas ca moștenire,
Atât mai amintește de o cruce.
Sărman popor, ți-ai lepădat credința,
Ai îngropat fărăma de speranță
Ce-o mai aveau în suflete bătrânii,
Atunci când mai erau încă în viață.

Trecut-au prin războaie, foc și apă,
Răniți de gloanțe și de baionete,
Dar niciodată n-au trădat Cuvântul
Și lui satan n-au fost marionete.
Au preferat să rabde prigonirea
Și neagră le-a fost pâinea și uscată,
Credința le-a dat aripi în furtună,
Căci ruga era-n lacrimi udată.

Și au plecat pe rând sărmanii noștri,
Lăsându-ne credința moștenire,
Dar tot pe rând veni ră posedatăii,
Revendicând metehnele din fire.
S-au despuiat și-au arborat drapele,
Iar curcubeul, semn de legământ,
L-au profanat făcând din el emblema

A tot ce-i pervertit pe-acest pământ.

Râde satan cu hohote, de oameni,
Așa puțini mai stau pe baricadă,
Lipsește rugăciunea, cerul plânge,
Căci prea puțini pe Isus o să vadă.
Vreți toleranță, vreți egalitate?
Nu auziți ce spune Dumnezeu?
Normalitatea azi e vinovată,
Desfrâul a ajuns la apogeu.

Se tânguie planeta de rușine
Și țipă ca și cumpăna în vânt,
Lăsați Izvorul Vieții ca să umple
Fântânile-ngropate în pământ.
Deschide-ți ochii, ridicăți obloane
Și nu lăsați ca răul să învingă,
Vă curățați de lepră-n scăldătoare
Căci faptele din urm-o să v-ajungă.

Păcatul unde mușcă, lasă urme
La fel ca și rugina. Ce-i stricat,
Nu va mai fi nicicând de trebuință
Și în gheenă va fi aruncat.
Lăsați pe Dumnezeu să guverneze!
Întoarceți-vă-n satul ce-ați lăsat,
Afară-i frig, în sobe arde focul
Și bine e când știi c-ai fost iertat.

20/10/16, Barcelona -Lucica Boltasu